

BIJĄCY SIĘ (2) *part praes act*

się (1), sie (1).

pl G bijących się (2). *◊ A m pers* bijących się (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Walczący z kimś, potykający się (2) : *Opisthophylaces* — *Pozadu broniąci byaczich fie. Calep 733b.*

a. Pojedykujący się (1) :

Zwrot: »społnie się bijący«: Przeszłey też nocy widziano ná Niebie przy okręgu Miefięcnyim/ Krolá y Mnichá społnie fię bijących/ á Mnichá na oštátek zwyciężonego StryjKron 532.

Synonim : bojujący.

Cf BIC SIĘ